కథా కౌముది

గొప్పదొంగ

డా.మృదులాంజలి

కుకు్కూ.....కుకు్కూ.....

గోడమీద ఉన్న కుక్కు క్లాక్ పలికింది.

చేతిలోని ఆఖరి షాంపైన్ గ్లాసు తుడిచి దాని ప్లేసులో పెట్టేసాడు వాసు.

చివరిసారి బార్ టాప్ గుడ్డతో తుడుస్తూ చుట్టూ చూసాడు.

నిశ్శబ్దంగా, చిరు వెలుతురలలో విచిత్రంగా ఉంది పబ్.

ఒక గంట క్రితం వరకు మ్యూజిక్‌తో, ఆట పాటలతో, యువతీయువకుల కేరింతలతో దద్దరిల్లిన ప్రదేశం అదేనంటే ఎవరూ నమ్మరు!

పనిలో చేరిన క్రొత్తలో వాసుకి తలనొప్పి వచ్చేది, కాని క్రమంగా అలవాటయ్యింది.

మధ్య తరగతికి, పేదరికానికి మధ్యస్తంగా ఉండే కుటుంబంనుండి వచ్చిన వాసుకి, అక్కడి వాతావరణం వింతగా ఉండేది.

ఎక్కువగా టీనేజి పిల్లలు, కొంతమంది పెద్దవాళ్ళు చేరి, తిని త్రాగుతూ, విలాసంగా అంతసేపు గడపటం ఆశ్చర్యంగా ఉండేది.

ముఖ్యంగా వాళ్ళంతా డబ్బంటే లెక్కలేనట్లు ఖర్చు చేయడం చూస్తుంటే మతి పోయేది.

కాని ఈ రెండేళ్ళలో అందరిని పుస్తకాల్లా చదివేసాడు వాసు.

"గుడ్ నైట్ బాస్ " కౌంటర్‌లో లెక్కలు చూసుకుంటున్న డేవిడ్‌కి చెప్పి డోర్ కేసి నడిచాడు.

డేవిడ్ అక్కడ సూపర్ వైజర్‌గా చాలాకాలంగా చేస్తున్నాడు.

"వాసు.. వెయిట్ " డేవిడ్ పిలిచాడు.

వాసు ఆగి అతనికేసి చూసాడు.

"రేపు పార్టీ ఉంది, చేస్తావా ?" డేవిడ్ అడిగాడు.

వాసు ఉదయం పూట కాలేజి అటెండ్ అవుతాడని డేవిడ్‌కి తెలుసు.

వాసు ఏమి అనలేదు, ఆలోచిస్తున్నాడు.

పార్టీ అంటే ఎక్కువ టైం ఉండాలి, కాని టిప్స్ బాగుంటాయి.

అసలే ఎగ్జామ్స్ టైం, కొంచెం డబ్బుతో అవసరం ఉంది.

ఇంకా చెల్లి కూడా బుక్స్ కొనాలంటుంది.

అమ్మకి కూడా కొన్ని అవసరాలకి పనికొస్తాది.

అన్ని ఆలోచించుకొని "వస్తాను" చెప్పాడు వాసు.

"గుడ్ సిటీలో బిగ్ షాట్ జిబికె కొడుకు బర్త్‌డే పార్టీ, యూత్, పెద్దలు కూడా ఉంటారు." టిప్స్ బాగుంటాయి అన్న విషయం చెప్పకనే చెప్పాడు డేవిడ్

డేవిడ్‌లో నచ్చేది అదే వాసుకి, ఎప్పుడు ఎవరిని చులకన చేయడు. వాళ్ళ అవసరాలని బట్టి సలహాలు ఇస్తుంటాడు.

"ఓకే, ఏ టైం కి రావాలి ?" అడిగాడు.

"మామూలు టైం చాలు. అందరు చేరేసరికి లేట్ అవుతాది. వర్కింగ్ డే కదా!"

"ఓకే. బై " వాసు బైటికి నడిచాడు.

పబ్ బైట కూడా సందడి లేదు. పార్కింగ్ పూర్తిగా ఖాళీ అయిపోయింది.

ఓనర్ స్కోడా కార్, ఇంకా రెండు బైక్‌లు మాత్రమే ఉన్నాయి.

సన్నగా మబ్బు పట్టిన ఆకాశం అప్పుడప్పుడూ చినుకులు విదిలిస్తుంది.

ఏదో పాత పాటలో, " పూలవాన కురియాలి" అన్న మాట గొర్తొచ్చింది.

ఎవరో అపుడపుడు పూలు విసురుతున్నట్లే చినుకులు పడుతున్నాయి.

ఇలా వాతావరణం ఆస్వాదిస్తూ వెళితే తెల్లారుతుంది అనుకుంటూ నడక వేగం పెంచాడు వాసు.

పబ్ నుండి ఇంటికి రెండు కిలో మీటర్లు దూరం ఉంటాది, కాని ఆ టైంలో సిటి బస్ గాని, ఆటో గాని ఉండవు.

మిగతా వాళ్ళంతా బైక్ మీద వస్తారు, కాని తన ఇంటి వైపు వెళ్ళే వాళ్ళు లేరు.

మరీ లేట్ అయితే ఎవరో ఒకరు డ్రాప్ చేస్తారు, కాని రోజూ నడవడమే వాసుకి ఇష్టం.

వాన పెద్దది కాకముందే ఇల్లు చేరాలి అనుకుంటూ నడక వేగం పెంచాడు వాసు.

●●●

"కొంచెం అన్నం పెట్టుకుని మజ్జిగ వేసుకో నాన్నా," అమ్మ ఎదురుగా కూర్చుని పెడుతుంటే తింటున్నాడు.

ఉన్న ఒక గదిలో ఒక ప్రక్కగా చాప మీద చెల్లి మాలతి నిద్రపోతోంది.

దగ్గరలోని గవర్నమెంట్ స్కూల్లో పది చదువుతోంది.

దానికి అయిదేళ్ళ వయసులో నాన్న చనిపోయాడు. నాన్నతో గడిపిన గుర్తులు కూడా లేవు.

దాని ఉద్దేశంలో ఏమన్నా కావాలంటే వాసూనే తేవాలి. ఇంటి పెద్ద అంటే వాసూనే !

పదోతరగతికి ఆల్ ఇన్ ఒన్ అని పుస్తకం ఉంటుంది, తెమ్మని చాలారోజులుగా అడుగుతోంది.

వాసు ఒక రోజు బుక్ షాప్‌కి వెళ్ళాడు, కాని ఆ బుక్ ధర అయిదు వందల చిల్లర అనేసరికి వెనక్కి వచ్చేసాడు.

రోజూ మాలతి అడుగుతోంది, షాపుల్లో దొరకటం లేదు అని తప్పించుకుంటున్నాడు.

అందరికి దొరుకుతుంది, నీకే ఎందుకు దొరకదు అని దెబ్బలాడతోంది.

అంతమటుకు వాసు వచ్చే వేళకి నిద్రపోతుంది కాబట్టి, వాసు ఊపిరి తీసుకోగలుగుతున్నాడు.

రేపు పార్టీ తరవాత తప్పక కొనిపెట్టాలి అనుకున్నాడు.

"నీకు ఏదో కార్డు ముక్క వచ్చిందిరా" గిన్నెలు సర్దుతూ అమ్మ చెప్పింది.

దేవుడి గూట్లో పెట్టి ఉన్న పోస్టల్ కార్డ్ తీసి చదివాడు.

పరీక్ష ఫీజు కట్టడానికి లాస్ట్ డేట్ గురించి. మరో రెండు రోజులే ఉంది.

" ఏమటి అది? " అమ్మ అడిగింది.

" పరీక్ష ఫీజు గురించి " చెపుతూ కార్డు మరల దేవుడి బొమ్మ పక్కన పెట్టేసాడు.

"మాలతి పుస్తకం గురించి మళ్ళీ అడిగిందిరా, అటు కిరాణా షాపు వాడు కూడా రెండు వేలు అవుతూంది, ఏమన్న డబ్బు కడితేనే సరుకులు ఇచ్చేది అంటున్నాడు. ఇంటి వోనర్ కూడా వచ్చి వెళ్ళాడు. " మాట్లాడుతూనే అమ్మ మూలనున్న చెక్క బీరువా తీసి, చీరల మడతల్లోంచి చిన్న గుడ్డ మూట తీసింది.

ఆ మూట ఏమిటో వాసుకి తెలుసు.

పార్వతమ్మ పెళ్ళికి ఆమె ఇంటి వాళ్ళు పెట్టిన జత గాజులు, జత చెవి దుద్దులు, ఒక ఉంగరం ఇంకా మంగళసూత్రాల గొలుసు.

భర్తకి హార్ట్ అటాక్ వచ్చినపుడు గాజులు అమ్మింది.

వాసుకి కాలేజి అడ్మిషన్ అపుడు చెవులవి అమ్మింది.

ఇక మిగిలింది సూత్రాల గొలుసు, చిన్న రింగు.

ఇప్పుడు మళ్ళ ఆవిడ ఆ మూట చేతిలోకి తీసుకుంటే వాసుకి గుండె పిండి నట్టయ్యింది.

"రేపు పార్టీ ఉందమ్మ, యెల్లుండికి అన్ని కట్టేస్తాను "

వాసు మాటలు వినపడనట్టే పార్వతమ్మ మూట విప్పింది.

"అన్ని ఖర్చులకి చాలవురా ! పాపం దానికి ఆ పుస్తకం కొని పెట్టు. కిరాణా కొట్లో కొంత కట్టు. రేపు ఇది అమ్మితే కొంత కలిసొస్తుంది." మాట్లాడుతూనే ఉంగరం పాత బ్రష్‌తో రుద్ది , చిటికెడు పసుపుతో మెరుగు పెట్టింది.

వాసు మనసు బాధతో మెలి తిరుగుతోంది కాని తప్పదు. ఎంత బాగా టిప్పులు వచ్చినా ఈ ఖర్చులన్నిటికి చాలవు.

మౌనంగా అమ్మ ఇచ్చిన ఉంగరం తీసికొని తన చిటికెన వేలుకి పెట్టుకున్నాడు.

ప్యూర్ గోల్డ్ ఉంగరం, చిన్న పువ్వులాంటి డిజైన్ చెక్కి ఉంది.

పార్వతమ్మ మిగతా వస్తువులు మరల లోపల సర్దింది.

"పడుకో, బాగా పొద్దు పోయింది " కొడుక్కి చెప్పి, వెళ్ళి కూతురి పక్కన నడుం వాల్చింది.

వాసు అసలు ఇవాళ కొంత సేపు చదవాలని అనుకున్నాడు, కాని ఈ సంగతులన్నిటితో మనసు వికలం అయ్యింది.

లైటు ఆర్పి మంచం మీద వాలాడు.

ఇంచుమించు తెల్లవారుతుందనగా చిన్నగా కునుకు పట్టింది.

●●●

"శ్రీనివాస్, ఆర్ యు లిసెనింగ్ టు మి ?" గంభీరంగ సాగుతున్న లెక్చర్ ఆపి అడిగాడు అక్కౌంట్స్ లెక్చరర్.

ఏదో ఆలోచనలలో ఉన్న వాసు ఉలిక్కి పడ్డాడు.

"యస్ సర్ "

"పే అటెన్షన్" మరల పాఠం చెప్పసాగాడు.

కష్టపడే తత్వం ఉన్న వాసు అంటే కాలేజీలో అందరికి ఇష్టమే !

సరిగా నిద్ర, చదివే సమయం లేకపోయినా, అన్ని సదుపాయాలు ఉన్న చాలా మందికన్నా మంచిమార్కులు తెచ్చుకుంటాడు వాసు.

బోర్డు మీద ఉన్న లెక్క మీద మనసు పెట్టే ప్రయత్నం చేసాడు వాసు కాని వేలికున్న అమ్మ ఉంగరం తన బాధ్యతలను పదేపదే గుర్తు చేస్తుంటే, మనసు లగ్నం కావట్లేదు.

మూడున్నరకి క్లాసు వదలగనే బయట పడ్డాడు.

"వాసు, కామర్సు నోట్స్ అడిగావుకదా, " అంటూ మురళి వచ్చాడు.

"థాంక్స్‌రా, ఎప్పుడివ్వనూ ?"

"అంత అర్జెంట్ ఏమీ లేదు, నీవు రాయడం అయ్యాకనే ఇవ్వు" మురళి అన్నాడు.

ఇద్దరు కలిసి అడుగులు వేస్తున్నారు.

"పబ్‌కేనా ?"

"లేదురా, మార్వాడి కొట్టుకెళ్ళాలి " వేలికున్న ఉంగరం చూపుతూ చెప్పాడు వాసు.

"మళ్ళీ ఏమిటి ?"

"మామూలే, ఇంటి ఖర్చులు, పుస్తకాలు, ఫీజులు" నిర్వేదంగా అన్నాడు వాసు.

"పద, నేను వస్తాను" మిత్రులిద్దరూ బజారు కేసి నడవసాగారు.

మురళి వాసుకన్న కొద్దిగానే మెరుగైన స్థితిలో ఉన్నాడు, కాని సహాయం చేయలేకపోతున్నానని బాధ.

అదృష్టమో, దురదృష్టమో ఎప్పుడూ వెళ్ళే చమన్ లాల్ షాపు మూసి ఉంది.

అటు ఇటు చూసి పక్కనున్న మరో షాపు లోకి వెళ్ళారు.

"వెల్ కం సర్, ఏమి చూస్తారు ?" మర్యాదగ ఆహ్వానించాడు సేల్స్‌మేన్.

వాసు తడబడ్డాడు.

మురళి అందుకొని "ఇవ్వాళ గోల్డ్ రేటెంత ?" అడిగాడు.

"పద్దెనిమిది యాభై సర్, ఏమి చూపించమంటారు, చైన్స్ కొత్త వెరైటి వచ్చాయి. చూస్తారా ?" గబగబ కౌంటర్ మీద వెల్వెట్ గుడ్డ వేస్తూ అడిగాడు.

"ఓహో, రేటు బాగానే ఉంది. అయితే ఈ ఉంగరం ఎంత ఉంటుంది ?" కాజువల్‌గా అడిగినట్టు అడిగాడు మురళి.

బాక్సులలోంచి గొలుసులు తీసి సర్దబోతున్న సేల్స్‌మేన్ అనుమానంగా చూసాడు.

"వెయిట్ బట్టి సర్, " అతని గొంతులో మార్పు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

"వెయిట్ చూసి ఎంత రేటు ఉంటుందో చెప్పు " మురళి చెప్పాడు.

అతను తల ఊపి, వాసు ఇచ్చిన ఉంగరం తీసుకున్నాడు.

తరవాత తీరుబడిగా కౌంటర్ సర్ది, కాష్ దగ్గర ఉన్న వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

వాళ్ళిద్దరూ తలలు దగ్గరకి చేర్చి మాట్లాడుతూ, అనుమానంగా తమవైపు చూస్తుంటే వాసుకి తలకొట్టేసినట్లుంది.

పది నిమిషాల తరువాత సేల్స్‌మేన్ తిరిగి వచ్చాడు.

"తొమ్మిది వందలు వస్తుంది" నిర్లక్ష్యంగా చెపుతూ ఉంగరం వాసు చేతిలో పెట్టాడు.

అవాక్కయ్యారు మిత్రులు.

"అంత తక్కువా?"

"ఎక్కడినుండి తెచ్చారు ?" కొద్దిగా హేళన నిండిన గొంతుతో అడిగాడు.

ఒక్కసారిగా లేచిన కోపాన్ని అదిమిపెట్టి షాపు బయటకు నడిచారు.

"మరీ అంత తక్కువ చెపుతున్నాడేమ్రా ?" నిస్పృహగా అన్నాడు వాసు.

"అంతేరా, మనం కొనాలంటే ఎక్కువ రేటు, అమ్మాలంటే తక్కువ రేటు. అంతా దోపిడి " కసిగా అన్నాడు మురళి.

" సరే రేపు చూద్దాము, ఇప్పుడు వర్క్ కెళ్ళిపో" మురళి చెప్పి ఇంటి దారి పట్టాడు.

ఇక ఎక్కువ ఆలోచించే టైం లేదు అనుకుంటూ, పబ్ కేసి నడిచాడు వాసు.

●●●

వాసు పబ్ లోనికి వచ్చే టైంకి అంతా సందడిగా ఉంది.

డేవిడ్ మిగత కుర్రవాళ్ళతో కలిసి డ్రింక్స్ స్టాక్ చెక్ చేస్తున్నాడు.

"హాయ్" అందర్ని పలకరిస్తూ తన కౌంటర్ దగ్గరకు నడిచాడు వాసు.

విశాలంగా ఉండే హాల్‌ని రెండుగా విడదీస్తూ, మధ్యలో ఉన్న పార్టిషన్ క్లోజ్ చేసారు.

అందువల్ల ఇప్పుడు అయ్యే పార్టీ ప్రైవేట్ అని అందరికి తెలుస్తుంది.

ఇన్విటేషన్ ఉన్న వాళ్ళని మాత్రమే అనుమతిస్తారు.

మిగతా వాళ్ళంతా అటు పక్క హాల్లోకి వెళ్ళాలి.

డిస్క్ జాకి అర్షద్ తన కన్సోల్ చెక్ చేసుకుంటూ, సీడీలు అరేంజ్ చేసికుంటున్నాడు.

కాక్ టెయిల్స్ కౌంటర్‌లో జాన్ తన సామాన్లు సరిచూసుకుంటున్నాడు.

జాన్ మంచి కండలు తిరిగిన శరీరంతో, చెరగని చిరునవ్వుతో అందర్ని ఆకర్షిస్తాడు.

అమ్మయిలకి జాన్ అంటే పిచ్చి.

బోలీవుడ్‌లో జాన్ అబ్రహాంకి ఉన్న క్రేజ్, ఇక్కడ జాన్‌కి ఉంది.

ఇక కాక్ టెయిల్స్ కలిపేటప్పుడు, అతను బాటిల్స్‌తో చేసే విన్యాసాలు అందరి మతులు పోగొట్టేవిగా ఉంటాయి.

అతను డేవిడ్‌కి మేనల్లుడు, అయినా పని చేసినంత సేపు, చాలా నమ్రతగా ఉంటాడు.

"డేవిడ్, కం హియర్" పబ్ వోనర్ అగర్వాల్ గొంతు వినిపించింది.

అగర్వాల్ తనతో మరో వ్యక్తిని వెంట పెట్టుకొని వస్తున్నాడు.

"యస్ సర్" డేవిడ్ చేతిలో బాటిల్ కింద పెట్టి ఎదురు వెళ్ళాడు.

"దిస్ ఈస్ కార్తిక్, పర్సనల్ అసిస్టెంట్ టు జిబికె. లుక్ ఆఫ్టర్ హిం" అప్పచెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

"డేవిడ్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్ సర్" డేవిడ్ చేయి చాస్తూ అన్నాడు.

"కమాన్, నో ఫార్మాలిటీస్ " డేవిడ్ చేయి అందుకుంటూ అన్నాడు కార్తిక్.

వాసు అతనికేసి పరిశీలనగాచూసాడు.

వయసు ముప్పయికి అటు ఇటుగా ఉన్నాడు. పెద్ద చెప్పుకోదగ్గ రూపం కాదుకాని, చూపులు బాగా షార్ప్‌గా ఉన్నాయి.

"జస్ట్ ఏర్పాట్లు చూద్దామని వచ్చాను. మీరు అంతా పర్‌ఫెక్ట్‌గా చేస్తారని తెలుసు గాని, జస్ట్ అలవాటు." చుట్టూ చూస్తూ అన్నాడు.

"థేంక్యూ, మావాళ్ళని మీట్ అవ్వండి." డేవిడ్ ఒక్కొక్కళ్ళగా అందరిని పరిచయం చేసాడు.

అందరి తో చేతులు కలిపి చక్కగా మాట్లాడాడు కార్తిక్.

"డ్రింక్స్ ఎక్కువ జిన్, బియర్ ఉండేలా చూడండి. అమ్మాయిలు ఎక్కువ ఉంటారు. ఇక కేక్ కట్టింగ్ తరువాత అందరికి షాంపెయిన్ సర్వ్ చేయాలి. ఫుడ్ అంతా అనుకున్నట్లే వచ్చింది. "

"ఓకే సర్, ఓకే సర్..." తలూపుతూ డేవిడ్ అంటున్నాడు.

"ఏమన్న స్పెషల్ ప్రోగ్రాంస్ ఉంటాయా ?" కన్నుగీటుతూ అడిగాడు జాన్.

"ఆఫ్ కోర్స్, జిబికె ఇచ్చేపార్టీలో స్పెషల్ లేకపోతే ఎట్లా? ముంబై నుండి డాన్సర్స్ వస్తున్నారు. కుర్రాళ్ళ పార్టీ కదా ! కొంచెం కిర్రెక్కేలా ఉండాలి." తనూ కన్ను గీటుతు అన్నాడు కార్తిక్.

అందరూ నవ్వుకుంటూ తమతమ పనుల మీద దృష్టి పెట్టారు.

తరవాత టైం ఎలా గడిచిందో ఎవరికీ తెలీలేదు.

గోడమీద కుక్కుబర్డ్ ఎన్నిసార్లు అరిచిందో ఎవరూ గమనించలేదు.

క్రమంగా హడావిడి తగ్గటం మొదలైంది.

వాసు కొంచెం ఊపిరి తీసుకోగలిగాడు.

చాలామంది నెమ్మదిగా బయటపడుతున్నారు.

అక్కడక్కడ మిగిలిన వాళ్ళు అలిసిపోయి టేబుళ్ళ వద్ద కూలబడి, కార్డ్సు ఆడుతున్నారు.

మధ్యలో టేబుల్ మీద జిబికె కొడుకు, అతని స్నేహితులు ఉన్నారు.

అందరూ ఆటలో మునిగిపోయి ఉన్నారు.

"ఓహ్ గాడ్ ! మళ్ళీ ఫుల్ కౌంట్." ఒక అబ్బాయి గట్టిగా అరిచాడు.

"ఓ...ఓఓఓ..." అంటూ అందరూ వాడిని ఆటపట్టిస్తున్నారు.

ఒక కంట వాళ్ళని చూస్తూ పనిచేసుకుంటున్న వాసు పెదాలమీద సన్నగా నవ్వు మెదిలింది.

ఆ అబ్బాయికి ఆట సరిగా రాదనుకుంట. అప్పటికే చాలా డబ్బు పోగొట్టుకున్నాడు.

ఇప్పుడు మళ్ళా !

సరిగ్గ వాసు నవ్వుతున్నప్పుడే వాడు వాసుని చూసాడు. వాసు పెదాలమీది నవ్వు వాడి దృష్టిలో పడింది.

"హే, ఒక బీరు తీసుకురా " ఉక్రోషంగా అరిచాడు.

వాసు త్వరగా బీరు గ్లాసు తీసుకొని వెళ్ళాడు.

"ఏమిటి నవ్వుతున్నావు ?" గ్లాసు తీసుకోకుండా తీక్షణంగా వాసు ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు.

"సారి సర్. " ఎక్కువ మాటలు పొడిగించకుండ కళ్ళు వాల్చి చెప్పాడు వాసు.

"ఇటు చూడు, నువ్వు నన్ను చూసే నవ్వావు కదా ?" వదలకుండా రెట్టించాడు.

తలెత్తి అతని కళ్ళలోకి చూసాడు వాసు.

తాగిన బీర్లు, కోపం, అలసట, అన్ని కలగలిపి, అతని కళ్ళూ., ముఖం ఎర్రగా ఉన్నాయి.

ఇంచుమించు వాసు వయసు వాడే కాని కష్టం తెలీకుండా పెరగడం వల్ల చిన్నగా కనిపిస్తున్నాడు.

"లేదు సర్ " దృఢంగా చెప్పాడు వాసు.

"కాదు, నువ్వు నన్ను చూసే నవ్వావు. నేను ఓడిపోతుంటే నీకు సరదాగా ఉందికదా !"

గొంతుపెంచి అతను అరుస్తుంటే, అతని ఫ్రెండ్స్ అంతా నవ్వుతున్నారు.

వాళ్ళనవ్వులకి వీడికి ఇంకా ఉక్రోషం వస్తుంది.

దూరంనుండి చూస్తున్న డేవిడ్ వచ్చాడు.

"సారి సర్. నేను చూస్తాను " మరో మాటకి అవకాశం ఇవ్వకుండా వాసు చేయి పట్టుకుని తీసుకెళ్ళిపోయాడు.

"నేనేమి చేయలేదు బాస్ " వాసు చెప్పబోయాడు.

"హుష్. ఏమీ మాట్లాడకు. నాకు తెలుసు, కాని వాళ్ళతో గొడవ పడలేము." వాసుని వేరే కౌంటర్ లో పెట్టి వెళ్ళాడు.

మరో అరగంట గడిచింది.

పేకాట జోరుగా నడుస్తోంది.

మరో టేబుల్ మీదున్న జిబికె, చాలా సీరియస్‌గా ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు.

అంతలో కలకలం.

కుర్రాళ్ళున్న టేబుల్ వద్దనుండి అందరూ లేచిపోయారు.

"సరిగా చూడండీ. ఇక్కడే ఉంటుంది." ఎవరో అరుస్తున్నారు.

అందరి చూపులు ఆ టేబుల్ మీదకి మళ్ళాయి.

"ఏమయ్యింది?" జిబికె అడుగుతున్నాడు.

వెతకండి, వెతకండి... ఎవరూ సరిగా చెప్పటంలేదు.

డేవిడ్, అగర్వాల్ కూడా చేరుకున్నారు.

"ఏమయ్యింది? ఏమన్నా పోయిందా ?"

జిబికె కొంచెం గొంతెత్తి అరిచాడు, " ఏమయ్యింది?"

"డాడ్, వీడి రింగ్ పడిపోయింది" వాళ్ళ అబ్బాయి చెప్పాడు.

అంతకుముందు వాసుతో గొడవపడిన వాడిదే రింగు పడిపోయిందట !

రింగు అనగానే వాసు అప్రయత్నంగా తన వేలికేసి చూసుకున్నాడు.

అమ్మ ఉంగరం భద్రంగానే ఉంది. హమ్మయ్య !

"ఓహ్, గోల్డేనా ?" ఎవరో అడుగుతున్నారు.

"అవునంకుల్, ప్యూర్ గోల్డ్. చిన్న పువ్వులాంటి డిజైన్ ఉంటుంది."

కుతూహలంగా చూస్తున్న వాసు ఉలిక్కి పడ్డాడు.

వాసుని నిలదీసిన కుర్రాడు వాసునే చూస్తున్నాడు.

అతని కళ్ళల్లో కసి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

అప్రయత్నంగా ఉంగరం ఉన్న చేతిని వెనక్కి పెట్టుకున్నాడు వాసు.

కాని గుండె క్రిందికి కృంగుతున్న భావం నెమ్మదిగా పెరుగుతుంది.

ఏదో తెలిసీ, తెలీని భయం చుట్టు ముడుతుంది.

"ఇక్కడ ఏమి లేదు. వేలినుండి జారిందా ?" ఎవరో అడుగుతున్నారు.

"ఏమో తెలీదు. లేకపోతే ఎవరో తీసేసి ఉంటారు" వాసునే చూస్తూ అంటున్నాడు

ఒక్కసారిగా అందరూ సైలెంట్ అయిపోయారు.

ఆ మాటకు అర్థం ఏమిటో అందరికి తెలిసింది.

"అగర్వాల్ " జిబికె పిలిచాడు.

"యస్ సర్ " అర్థం అయినట్లు కదిలాడు అగర్వాల్.

వాసుకి ఆందోళనతో చెమటలు పడుతున్నాయి.

"కం బాయ్స్ " డేవిడ్ కూడా అర్థం అయినట్లు పిలిచాడు.

అంతవరకు చకచక తిరుగుతూ, అందరి అవసరాలు తీరుస్తున్న కుర్రాళ్ళు బరువుగా కదిలారు.

ఒక మూలగాఉన్న కౌంటర్ దగ్గర ఆగాడు డేవిడ్ వెయిస్ట్ కోట్ పోకెట్లో దూర్చిన కర్చీఫ్ తీసి ముఖం, మెడ తుడుచుకున్నాడు.

"బాస్టర్డ్" కొంచెం గట్టిగానే తిట్టాడు.

ఖిన్నుడై చూస్తున్నాడు వాసు.

"వాసు, ఉంగరం పెట్టుకున్నావా?" డేవిడ్ అడిగాడు.

నెత్తిమీద బాంబు పడ్డట్టు ఫీల్ అయ్యాడు వాసు.

"బాస్, అది మా అమ్మది. అమ్మడానికి తెచ్చాను" కళ్ళనిండా నీళ్ళు తిరుగుతుండగా చిన్న గొంతుతో చెప్పాడు.

గట్టిగా నిట్టూర్చాడు డేవిడ్, " ఆయాం సారి వాసు. నాకు తెలుసు. అయినా ఏమీ చేయలేము. ఒళ్ళు కొవ్వెక్కిన వెధవలు వీళ్ళు. నీమీద కసి పెట్టు కున్నాడు. సర్వ్ చేస్తున్నపుడు వేలికి ఉంగరం చూసి ఉంటాడు. బాస్టర్డ్" మరల తిట్టాడు.

వాసు కంట్లోని నీళ్ళు ధారలుగా చెంపల మీద కారుతున్నాయి.

"సార్, ఫీజులు కట్టాలని అమ్ముదామని తెచ్చాను. ప్లీజ్ సార్, " ప్రాధేయపడుతున్నాడు.

"వాసు, నా మాట విను. అది నీదే, కాని ఈ వెధవలతో పెట్టుకోకు. పోలీసులని, అరెస్ట్ అని అల్లరి చేస్తారు. అది ఇలా ఇవ్వు" చేయి చాచాడు డేవిడ్

జాన్ వాసు భుజం మీద చెయ్యేసి నొక్కాడు. బేలగా చూసాడు వాసు.

"డేవిడ్, త్వరగా " అగర్వాల్ అరిచాడు.

"యస్ సర్ కమింగ్ " వాసు చేతికున్న ఉంగరం తీసుకుని అటునడిచాడు డేవిడ్

"ఇదేనా సర్ ?" ఉంగరం వాళ్ళకి చూపుతూ అడిగాడు.

అందరూ దానికేసి చూసారు.

" ఇదే, ఇదే." ఆ అబ్బాయి అరిచాడు.

"ఓహ్ థాంక్ గాడ్, దొరక్క పోతే చాలా విచారంగా ఉండేది." జిబికె తేలికైన స్వరంతో అన్నాడు.

"ఎవరు తీసారు, ఎక్కడ ఉంది?" కావాలనే వాసుకేసి చూస్తూ అడిగాడు.

"మీ రింగు దొరికింది. ఇక వదిలేయండి." డేవిడ్ గొంతులో కోపం ధ్వనించింది.

"ఓకే, ఓకే. ఇక ముగిద్దాము. గుడ్ నైట్ టు యు ఆల్" జిబికె కదిలాడు.

ఒక్కొక్కరుగా అందరూ బయటకు వెళుతున్నారు.

హంగామా చేసిన కుర్రాడు కావాలనే వాసు దగ్గరగా వచ్చాడు.

" చూసావా నాతో పెట్టుకుంటే ఏమవుతాదో? జాగ్రత్తా !" హెచ్చరిస్తున్నట్లు అన్నాడు.

"ఆహా, అలానా, బయటకు రా చూద్దాము" వాసు భుజం మీద చేయి వేస్తూ జాన్ అన్నాడు.

జాన్ ఆకారం చూసి గబగబ వెళిపోయాడు వాడు.

"జాన్, నో ఫైటింగ్స్" డేవిడ్ వెనక నుండి అన్నాడు.

అంతవరకు అణచిపెట్టిన దుఃఖం పెల్లుబుకింది వాసులో.

"సారీ వాసు, కాని మనం ఏమీ చేయలేని పరిస్థితి. పేరుకే గొప్పవాళ్ళు వీళ్ళు, బుద్దులకి మరగుజ్జులు" డేవిడ్ మాట్లాడుతూ సైగ చేసాడు.

మిగతా కుర్రాళ్ళంతా తమతమ జేబుల్లోని డబ్బు తీసి డేవిడ్ చేతిలో పెట్టారు.

"ఇదిగో, నీ ఉంగరం వెల అనికాదు కాని, మా చేతనైన సాయం. ఫీజుల పని చూడు. ప్రతీ సారీ ఇలాంటి వెధవలు తగలరు. నువ్వు త్వరపడి పని మానకు" అనునయంగా చెప్పాడు డేవిడ్

కారుచీకట్లో కాంతిరేఖలా, ఆ అవమానంలో, వాళ్ళ ఆదరణ వాసుకి ధైర్యాన్నిచ్చింది.

అవును, గొప్పతనం డబ్బులో లేదు, గుణంలో ఉంటుంది !

అన్ని లక్షలు ఖర్చుపెట్టి పార్టీ ఇచ్చిన జిబికె కన్న, తన అవసరం తెలుసుకొని తమకున్న కొంచెంలోనే దాతృత్వం చూపిన తన మిత్రులు గొప్పవారు.

లేకితనంతో డబ్బు వృధా చేయడమేకాకుండా, ఒక పనివాడి దగ్గర ఉంగరం కొట్టేసిన గొప్పింటి బిడ్డ గొప్ప దొంగ !

●●●

Click here to share your comments on this story